

1° MAIG 2024

 **PER LA PLENA OCUPACIÓ:
MENYS JORNADA,
MILLORS SALARIS**

UGT

País Valencià país valencià

**#PLENAOCUPACIÓ
#1MAIG2024**

Per la plena ocupació: reduir jornada, millorar salaris

Les organitzacions sindicals majoritàries al nostre país, les Comissions Obreres i la Unió General de Treballadores i Treballadors, davant este 1r de Maig del 2024, situats en un cicle i moment de recuperació i de conquesta de drets, dels quals som part inherent, convoquem a la ciutadania a participar en tots els actes i manifestacions del 1r de Maig per a defensar allò guanyat fins ara i continuar avançant en nous reptes laborals i socials.

Espanya necessita una política industrial d'Estat que cree ocupació digna, estable i de qualitat per a garantir un futur laboral sostenible. Per això hem de continuar avançant en la millora de la legislació laboral. Ara toca protegir el contracte de treball, repartir marges empresarials, continuar millorant ocupació i salaris, reduir jornada i cuidar a la classe treballadora.

En un context internacional tan convuls com en el que vivim, a la inacceptable invasió de Putin -que ja es troba en el tercer any de guerra- s'ha unit la tragèdia que està ocorrent a Gaza. La massacre d'una indefensa població civil palestina ha de ser detinguda immediatament. La Unió Europea ha de ser actor principal per a la conclusió de tots dos conflictes, de manera que es restaure el dret internacional infringit a Ucraïna, i es respecten els legítims interessos dels pobles israelià i palestí a viure en pau i seguretat, amb la constitució i el reconeixement internacional de l'Estat Lliure de Palestina.

El sindicalisme és un pilar transformador de les nostres democràcies a tot el món, per això la nostra lluita és transversal i transfronterera. Allà on hi ha organitzacions sindicals amb poder i força en la presa de decisions, la vida de la classe treballadora és millor. El nostre compromís amb les persones treballadores és clar i contundent.

A més, Espanya afronta esta primavera un cicle electoral que conclourà el pròxim 9 de juny amb les eleccions al Parlament Europeu. Per este motiu, des del moviment sindical europeu, a través de la Confederació Europea de Sindicats, cridem a la participació de la classe treballadora promovent el vot cap a opcions progressistes i europeistes.

En el pla més intern la situació política apunta a una legislatura de difícil gestió amb to encés en la confrontació política. Espanya necessita racionalitzar les discrepàncies legítimes entre els partits, per a emprendre els consensos necessaris davant les reformes, reptes i desafiaments que tenim per davant. Per a això, haguera de partir-se del reconeixement a la legitimitat de l'actual majoria parlamentària, rebaixant el to de crispació política que limita greument la capacitat de donar resposta als veritables problemes de la ciutadania.

El Diàleg Social ha aconseguit grans fites en matèria jurídic-laboral en estos últims anys, garantint drets que havien de reconèixer-se a la classe treballadora i que hui dia continuen donant els seus fruits. Malgrat les bones dades d'ocupació que s'han aconseguit a Espanya -al voltant de 21 milions de persones ocupades-, fruit de les polítiques socials de concertació en les quals hem de continuar insistint; els nivells de desocupació continuen mantenint xifres de dos dígitos que no podem ni devem assumir, per la qual cosa s'han de redoblar els esforços públics i privats amb l'objectiu d'aconseguir la plena ocupació abans que finalitze l'actual període de sessions parlamentari.

Hem de reconèixer el valor que ha suposat la reforma laboral de 2021 en el mercat de treball, especialment quant a la reducció de la temporalitat. L'any 2023 ha aprofundit en eixe camí, ja que el percentatge de contractes indefinits subscrits l'any han sigut el 42,9% del total. Hui les persones assalariades amb contracte temporal són poc més de 3 milions, el 14,5% del total.

L'aposta per la pujada dels salaris ha sigut compatible amb una recuperació de l'ocupació virtuosa en termes qualitatius i quantitius. L'SMI és hui un 54% superior al que teníem en 2018.

Els mantres neoliberals aplicats al mercat laboral s'estan veient superats per les dades. En un moment de transformacions productives, potencialment molt intenses, les millores en les condicions laborals i salarials han de ser una demanda encaminada a millorar les condicions de vida de la classe treballadora, però també una aposta per la millora de la productivitat de l'economia espanyola a llarg termini en paràmetres diferents a la vella fórmula de la devaluació salarial, la precarietat laboral, i la flexibilitat externa (via acomiadament) com a forma d'ajust preferent de les empreses al cicle econòmic.

Necessitem una aposta decidida per **LA PLENA OCUPACIÓ**.

Necessitem **millorar el marc regulador en el qual es genere l'ocupació del futur. És el moment de la reducció legal de la jornada de treball**, d'una millor regulació de la contractació a temps parcial i de l'extensió dels continguts de l'anomenada Llei Rider al conjunt de l'economia de plataforma. És hora de protegir el contracte de treball a través d'una nova regulació de l'acomiadament que respecte els compromisos internacionals adquirits pel nostre país a través de la Carta Social Europea. És vital protegir als qui generen la riquesa a través de la seua força productiva: la classe treballadora. En este context, el procés de digitalització i la intel·ligència artificial han de fer més productives les nostres empreses per a treballar menys temps, però en millors condicions. Exigim el compliment de l'art.129.2 de la Constitució amb la incorporació de les persones treballadores als centres de decisió de les empreses en les quals treballen i contribueixen a la seua creació de valor i beneficis.

Cal impulsar la política industrial i de desenvolupament sectorial. Les transformacions productives, la digitalització aplicada als processos de generació de béns i serveis, i particularment la transició energètic/ecològica, defineixen un panorama complex i no exempt de riscos, però també d'oportunitats per a Espanya. El nostre país ha d'aspirar a constituir-se com un pol industrial aprofitant el potencial de l'energia renovable a preu competitiu, i que genere ocupació de qualitat. Els Fons de Recuperació Next Generation han de contribuir a eixe objectiu.

Eixe avantatge comparatiu que ofereix Espanya en relació amb l'energia ha de ser aprofitada cap a una efectiva reindustrialització, a través de polítiques d'Estat que permeten afrontar les transicions ecològica, digital i verda, situant-nos com una potència industrial en la qual també es tinguen en compte les seues realitats territorials.

És el moment de tractar de superar les asimetries històriques entre les zones industrialitzades, les que mai ho van ser i les que van patir processos de desindustrialització amb dramàtiques conseqüències en la pèrdua de població i/o envelliment crònic d'esta.

Igualment és necessari abordar una reforma fiscal, pendent des de fa temps, que ha de reforçar l'equitat de la contribució i la capacitat de les nostres polítiques públiques per a desenvolupar i possibilitar de millor forma el que estem proposant.

És el moment de desplegar una **potent estratègia de cures en el marc d'una recuperació del conjunt dels serveis públics i d'atenció a la ciutadania**. A més, la feminització de les cures en l'àmbit familiar és el principal element explicatiu de la bretxa salarial de gènere. Sens dubte, les tasques de cures apel·len a àmbits privats i públics, i han de fer-se des de la coresponsabilitat, apel·lant a l'Estat, a la societat, i amb major implicació dels homes. Però prioritàriament correspon al poder públic oferir una cobertura i garanties d'accessibilitat i universalitat en drets i en serveis.

Apostem per sostindre els nostres sistemes de protecció social, consolidant les reformes pactades i aprofundint en les que estan pendents; la reforma de la protecció per desocupació i la major efectivitat de les polítiques actives d'ocupació, en l'estratègia de plena ocupació que defenem.

El dret a l'habitatge continua sent una assignatura pendent a Espanya. Són necessàries polítiques públiques valentes, amb una aposta clara per la promoció d'habitatge públic i la creació d'un parc públic d'habitatge de lloguer.

Han de millorar-se i agilitzar-se, de manera immediata, els mecanismes d'accés a la situació administrativa regular de les persones estrangeres que ja es troben treballant a Espanya, per a evitar la seua sobreexplotació i discriminació laboral.

Posar fi a la precarietat laboral de la joventut; amb la bretxa de gènere que pateixen les dones; que les persones trans i LGTBI en els centres de treball no tornen a l'armari o que les persones treballadores no patisquen discriminació per qüestions de discapacitat. Estes discriminacions laborals en els centres de treball són antidemocràtiques. Hui, més que mai, és imperatiu que les organitzacions sindicals ens alcem enèrgicament per a erradicar esta injustícia i treballar en conjunt per un entorn laboral equitatiu, respectuós i compromés amb la protecció dels drets laborals fonamentals.

Som conscients del moment polític que travessem i el complex d'este. Però com a organitzacions sindicals, avalades per una àmplia majoria de la classe treballadora a través del seu vot democràtic, i emparades en el nostre marc constitucional com a institucions democràtiques per a la defensa dels interessos econòmics i socials de les persones treballadores, ens sentim preocupades a plantejar estratègies de país, des de la lleialtat, la concertació i l'acord, exigint el paper determinant dels marcs de concertació social, i apel·lant als necessaris acords d'Estat.

Visca l'1 de Maig!

#PLENAOCUPACIÓ
#1MAIG2024